flankaĵo); ĉiun bonan esprimon, kiu ekzistas en iu ajn lingvo, lingvo arla havas plenan rajlon ~igi (proprigi, apartenigi) ~ si²; ili discipline ~igos siajn fortojn al nia granda armeo²; se gul' ~ gulo ~iĝas (kuniĝas), maro jariĝas²; ~iĝi al esperantista grupo; al tio ĉi ~iĝas multego da dektinacioj neregutaj²; al lia antaŭa embarasv ~iĝis nun iom da konfuzo²; al ta koreco ~iĝadis videbla nuanco de silenta kompalo².

111º Prcfikso kun la sencoj 1, 2, 4, 6 de la prepozicio: 1 ~veni, ~kuri ~porti, ~esti. 2 ~konduki, ~sekvi, ~rigardi. 4 ~proprigi; ~mezuri veston al iuZ; ~fari; ~gustigi. 6 ~doni (doni plie, adicii); ~diri (diri plie); ~meti; la neesprimita subjekto estas facile ~pensebla.

aloz. 1 Ĉiu ekstrema flanka parto de la nazo. 2 Ĉiu ekstrema parto de helico, ŝraŭbo. 3 Ĉiu ekstrema flanko de konstruo. 4 Ĉiu ekstrema flanko de armeo aŭ partio.

Alabastro. Speco de mola ŝtono diafaneta, similanta marmoron.

Alarmo. Signalo por anonci minacantan dangeron aŭ voki al batalo aŭ helpo: krii ~on. ~i (tr). Voki ~ante. ~isto. Pesimista homo, kiu maltrankviligas la publikon, konstante anoncante minacantajn, plej ofte fantaziajn, dangerojn. ~a. Dangeroplena, maltrankviliga: la ~a stato de la regno.

*Alaŭdo. Kampobirdo (alauda).

albo (K). Pastra blanka tola ĝispieda mesvesto.

albatrosoz mac. G. de procelarioidoj, vivanta sur sudaj maroj (diomedea).

Albino. Homo, kies haroj estas blanke senkoloraj pro denaska manko de pigmentoj : la ~oj havas karminruĝajn okulojn.

Albumo. Bindaĵo en formo de libro, por konservi notojn, fotografaĵojn, desegnojn, ktp.

albumenoz . Substanco, kiu ĉirkaŭas la embrion, ĉe kelkaj grajnoj, k ĝin nutras dum la ĝermado.

albuminoz . Blanka k viskeca substanco, kiu konsistigas la blankon de ovo k plej grandan parton de la animalaj k vegetaĵaj ĉeloj.

albuminurioz . Ĉeesto de albumino en la urino (= malsano de Bright).

alburno . La unua ligna tavoloĝenerale blanka, kiu troviĝas senpere sub la ŝelo, k formas ĉiujare novan rondon ĉirkaŭ la basto.

*Alciono. Fiŝomanĝanta marbirdo el fam. de paseroj (alcedo).

alĉemilo . G. de rozacoj kun verdetaj floroj (alchemilla).

Aldo. 1 La plej malalta virina voĉo. 2 Violono, intera inter violono k violonĉelo.

aldehldo T. Organika komponaĵo, aroma, likva, senkolora, kiu rezultas el alkoholo, el kiu oni eltiris du atomojn de hidrogeno per oksidigo.

Aleo. 1 Vojo en ĝardeno. 2 Larĝa strato, ombrita per du vicoj da arboj; avenuo.

Alegorio Q. Literatura aŭ plastika prezento, per kiu oni homigas abstraktajn ideojn: la Justeco kun siaj pesiloj estas

alegroz b. Muzikaĵo, kies movo estas viva k gaja. ~e. Vive k gaje. ~eto. Muzikaĵo, kies movo estas rapideta. ~ete. Rapidete.

Alenoz. Kudrilego uzata de ledlaboristoj, ŝuistoj.

alezi & (tr). Glatigi la internon de cilindro, tubo, ktp. per speciala ilo. ~llo. Instrumento por alezi.

alfo . Afrika gramenaco, kies trunketojn oni uzas por fabriki mataĵojn aŭ paperon (alfa).

Alfabeto. Literaro, literlisto : la esperanta \sim o enhavas 28 literojn ; li nentam venkis la \sim on^Z; li ŝvitas ankoraŭ super la \sim o^Z. \sim umo. Libro por lernigi \sim on al infanoj. Kp. Aboco.

alfenidoz 🛣. Metala komponaĵo, imitanta la arĝenton, uzata interalie por fabriki manĝilarojn (= arĝentano).

Algo. Marherbo (alga).

Algebro. Scienco de kalkulado pri la kvantoj, reprezentataj per literoj k ne per ciferoj.